Báthori Csaba

Mínusz egy ragyogás

Hogy nekem soha ne halj meg, azért vagy.
Társtalan játék, meghozzák az évek
majd azt is, ha sötétben odaérek.
Végtelen táv, míg eltűnnek a holtak.

Egyik kalandunk az lesz, nélkülözni
egymást. Egy szótlan és egy síri csöndet
elkeverni. A süllyedés erői
egyszer mindannyiunkat földre kötnek.

Kutya se akarja az éjt, de főleg
az éjszakát. Mínusz egy ragyogással
egykor az egész világ összedőlhet.

Egy járóföldre sincs, ki azt megértse,
mért hallgat a holt, mért vijjog a vércse.
S hogy a hiány vagy a halál terhe könnyebb.